

ת"ד 9215/08 - מדינת ישראל נגד אחלאם פרחין

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 14-08-9215 מדינת ישראל נ' פרחין
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשמים

נגד

אחלאם פרחין

הכרעת דין

1. כנגד הנואשת הוגש כתב אישום המיחס לה עבירות של נהיגה הגורמת נזק בגין גרים תאונת דרכים בוגוד לסעיף 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות"); אי צוות לתמרור 301 בגין סעיף 64ג בתקנות; נהיגה בקלות ראש בגין סעיף 62 (2) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודה").

2. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 13.12.10 סמוך לשעה 17:30 לערך, נהגה הנואשת ברכב פרטי מסווג סיוראן, מכיוון היוצאה מן היישוב רטה לכיוון הצומת עם כביש מס' 264 (להלן: "צומת"), כאשר בכיוון נסיעה מוצב תמרור 301 - "האט ותן זכות קדימה".

עוד נטען כי אותה עת נהג ברכב פרטי אחר, מתוצרת יונדי, נהג מעורב (1) מכיוון קיבוץ משמר הנגב לכיוון הצומת המתואר לעיל זאת ממשאל לכיוון נסיעת הנואשת.

לטענת המדינה, הנואשת נכנסה לצומת מבל' שצינית להוראות תמרור 301 שכיוון נסיעתה ובכך חסמה את דרכו של הנהג המעורב, אשר הגיע לצומת משמאל והתנגש עם חזית רכבו בדופן שמאל של הרכב הנואשת.

כתוצאה מההתנגשות, נהדף הרכב המעורב לשמאלו הדרק והתנגש ברכב מעורב (2) מסווג סובארו אשר עמד אותה העת במקום. רכבה של הנואשת הסטובב 180 מעלה ונעמד במקום כאשר חזיתו אל מול כיוון הנסעה הנגדי או אז הגיע הנהג הרכב המעורב (3) שלישי עם משאית (פול טריילר) מסווג וולבו מכיוון בית קמה לכיוון הצומת, והתנגש ברכב הנואשת אשר נעצר לבסוף על המדריכה ביציאה מקיבוץ שובל.

לפי עמדת המדינה, גרמה הנואשת לתאונות הדרכים כתוצאה ממנה נזקקו ארבעת כל' רכב מעורבים ואילו הנואשת וקטינה שנסעה ברכבה וכן נהג הרכב המעורב הראשון - נחלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי.

3. מטעם הتبיעה העידו: רס"מ שרון סולומון - בוחן תאונות דרכים, את"ז נגב (ע.ת/1); מר אברהם ז'נו - נהג הרכב המעורב 3 (ע.ת/2); מר רון חיים - נהג הרכב המעורב 1 (ע.ת/3); השוטר דניאל הדראי - משטרת ישראל, ימת"א לכיש (ע.ת/4); מר עמרם ابو דוקוש - נהג הרכב המעורב 2 (ע.ת/5); השוטר ערן ברכה - בוחן תאונות דרכים, את"ז נגב (ע.ת/6); מטעם ההגנה - העידה הנואשת עצמה.

4. בתשובהה לכתב האישום, כפירה הנואשת כפירה כללית בכל המיחס לה בכתב האישום.

5. סקירת פרשנת הتبיעה:

כבר בשלב זה אביהיר כי המדווח בתאונה מצולמת לגביה הגישה הتبיעה סרט וידאו בו נראה תרחשות התאונה כפי שתועדה בצילמות אבטחה הסמכות ומסקיפות לצומת.

ע.ת/1: רס"מ שרון סולומון - משרת בבחון תאונות באט"ז נגב ומומחה לפיענוח טכוגרפ, הוגש מטעמו: חוו"ד לבדיקת דיסקט טכוגרפ (ת/1); דיסקט טכוגרפ (ת/2); דז"ח תנעوت דיסקט טכוגרפ (ת/3).

העד מסר כי בדק את דיסקט הטכוגרפ של המשאית, על מנת לקבוע את מהירות נסיעת המשאית עבור לתאונה.

לדברי העד, נסיעת המשאית החלה בשעה 16:15 והסתיימה באירוע התאונה בשעה 16:54 מה שmobail למסקנה שההתאונה התרחשה בסמוך לשעה 16:54. כמו כן, הרישום האחרון בדיסקט הטכוגרפ, מצביע על האטה ממחרות של 85 קמ"ש ועד לעצירה מוחלטת בשעה 16:54.

העד נשאל ע"י הסגנור - מדוע לא כתב דז"ח פעולה נוספת לטפסים שמילא? השיב העד: "**מעבר לטפסים שמילאתי והגשתי, אין כל צורך למלא דוחות פעולה נוספים**" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 5 שורה (12).

מת/1- עליה כי מהירות השיא האחורה של המשאית הייתה 85 קמ"ש, קדמה לה האצה ממחרות של 78 קמ"ש, כאשר ממחרות של 85 קמ"ש אובחנו האטה חדה לעצירה סופית. כמו כן, לא אוביחנו סימני רטט היכולים ללמד על מהירות נסיעת הרכב בעת ההתנגשות. המהירות ההתחלתית של נהג המשאית הייתה 90

לפי חוות דעתו של ע.ת 1 - נהג המשאית נסע 90 קמ"ש משם האט ל-78 קמ"ש, לאחר מכן האז ל-85 קמ"ש ומשם הייתה האטה חדה עד לעצירה הסופית עקב ההתנגשות.

ע.ת/2: מר אברהם ז'נו - נהג הרכב המעורב 3 (המשאית). הוגשה הودעתו של העד במשטרה במקום עדות ראשית וסומנה (ת/4).

לשאלה - האם אתה מכיר את המקום בו הייתה התאונה? השיב העד: **"אני נוסע שם לפחות פעמיים שלוש ביום במשן כל השנה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 6 שורה 3).

העד תיאר את שאירע באופן הבא: **"אני נוסע על הכביש הזה כשאני רואה הכל פתוח, אותו מימין עומד אוטו משמאלי עומד ואני נוסע על מהירות של 70 קמ"ש ואז היא הפתיעה ולא עצרה ויצאה מרחת,** רכב שבא משמיר הנגב לכיוון בית קמה נתן לה מכחה, סובב אותה ונתן לה מכחה בחלק מצד הנגנת בחלק האחורי שלה, כתוצאה מכך, הוא סובב אותה והעיף אותה לנטייב שלי לכיוון קיבוץ שובל עם החלק האחורי שלה, כאשר אני בולם ומאט כמעט במרקח עצירה בצומת, ואז אני רואה שאני הולן להרוג אותה, נכנס לה ממש בדלת של הנגג, לקחתי חזק שמאלה נתתי לה מכחה בפינה של הט מבון הקידמי שלה בצד ופניתי שמאלה לרוחט שווה לא כיוון הנסיעה שלי, הייתה צריך להמשיך לנסוע ישר לכיוון משמר הנגב וכמעט התהפקתי בניסיון שלי לא להרוג אותה, המשאית שלי התרוממה על הגלגלים וחזרה בחזרה" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 7 שורות 3-11).

העד ציין כי ראה את האורות של הרכב היונדי.

לשאלה: ראת רכב לבן מתקרב לצומת? השיב העד: **"ראיתי אורות, ראיתי שהיא יצאת מכיוון רחט והוא נתן לה מכחה ומעיף אותה אליו"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 9 שורות 10-9).

לגביה מקום היונדי - ציין העד כי הרכב היונדי היה בנתיב הנסיעה שלו ISR וההתאונה התרחשה בנתיב הנסיעה עצמו ולא בא תנועה.

לשאלה - כשהתחלת להאט את המהירות שלך היא כבר חצתה את הצומת? השיב העד: **"היא לא חצתה, אם היא הייתה חוצה לא הייתי פוגע בה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 5-6).

לשאלה - את מרכז הצומת היא חצתה? השיב העד: **"היא חצתה והגיעה לנטייב שלי ואני בנתיב שלי, אילו הייתה נהג כפי שהייתי צריך לנוהג ולא שמאלה הייתה נכנס בה חיזית והורג אותה ואת הילדה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 9-8).

במה ששאל: אתה רأית שהוא חצתה את הצומת? השיב העד: "כן. היה חצתה לא בנסעה האוטו
שלת התדרדר כתוצאה מהמכה שהיא קבלה מהאוטו השני, היה לא נסעה וברם אלא נדחה לשם
המכה" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 11-12).

לגביו מיקום היונדי לאחר התאונה - ציין העד כי יכול להיות שהייתה סטיה ימינה, אבל הכוון שלו אחרי שהוא נתן את המכה היה ישר.

בעדותו במשטרה (ת/4) מסר העד כי נתיב הנסעה שלו היה ריק כאשר לפטע ראה מכונית שיוצאה מרחתה ורכב שמגיעה משמאליה ומתנגש בה. עוד ציין כי המרחק שבו ראה את הרכב של הנאשם לראשונה היה 30-40 מטרים.

לגביו התאונה - ציין העד במשטרה כי ראה את התאונה הראשונית בין הסיטרואן ליונדי.

בנוגע למזג האוויר ומצב הראות - העד כי מצב הכביש היה רטוב עקב הגשם, ובזמן התאונה היה טפטוף של גשם.

ע.ת/3: מר רון חיים - נהג הרכב המעורב 1. הוגש מטעמו: הודיעת העד במשטרה במקום חקירה ראשית (ת/5) תעוזות רפואיות (ת/6).

העד אישר כי אמר בחקירה במשטרה כי נסע במהירות מקסימום של 80 קמ"ש ואם היה נסע במהירות גבוהה יותר הנזק היה חמור יותר.

לשאלת - באיזה מרחק מהצומת אתה היה או ידעת כי אתה מתקרב לצומת? השיב העד: "**באזור 100 מטר אני מעריך זאת**" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 14 שורות 26-27).

לשאלת - אני מבין ממי כי הרכב שלך נעצר ברכב שהוא ממולו? השיב העד: "**הו 4 כלי רכב בתוך האירוע. אני נסע באופן רגיל מגע לצומת ואז כמו ש קופץ יلد לככיש יצא הרכב מכיוון רחט אני מבצע בערך בטווח של 20 מטר אני מבצע בלימת חירום מתנגש ברכב שייצא מרחת בדופן השמאלית שלו זה רק שביר של שנייה, הרכב שייצא מרחת המשיך לכיוון מרכז הצומת ובעצם אני נתקע נעצר ברכב שמניע מצפונו ועומד לפנות לרחת ושם אני נעצר עליו**" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 15 שורות 13-16).

העד ציין שלאחר התאונה הרכב שלו המשיך ישר "וטיפה שמאליה" למכה.

לגביו מיקום הרכב עובר לתאונה ציין העד כי רכבו היה במרכז הנטייב, כאשר התאונה אירעה במרכז הצומת. העד הדגיש כי נסע ישר ואין סיבה שבגינה היה צריך לפנות שמאליה.

העד מסר כי ראה את רכב הנאשמת ממוקם של כ-20 מטר כאשר הוא התפרץ לצומת ונוצר האימפקט אליו.

לשאלה - לפי מה שתיאר לנו נהג המשאית ולפי מה שאתה תיארת עכשו, איך המשיך הרכב שלך אחרי האירוע ואני אומר לך כי הנהגת חצתה את הצומת, אתה זה שגרמת לתאונה מאחר ולא נהגת בזהירות ולא שמת לב לכך כי היא כבר חצתה את הצומת, נהגת במהירות ואתה בכלל לא הייתה בנתיב הנסיעה שלך? לכך השיב העד: "ראשית, **ש פה עניין של פיסיקה אתה בא ונותן טענות לא הינויןות בכלל בכלל.** היא לא עברת את כל הצומת התאונה התבצעה, המכחה שאתה נטה לרכב שלו היה בנתיב הנסעה שלי הישר וכעובדה גם מיקום העצירה שלי הוא בנתיב שלי כאשר הצד הכנף השמאלית שלי נעצרה או פגעה בכנף השמאלית של הרכב שהגיע ממול דבר שני יש צילום וכעובדה נוספת אין שום סיבה בעולם גם אם יש נתיב שמאלי שאני אכנס לנתייב השמאלי כאשר אני ממשיך לכיוון צפון לכיוון בית קמה.....". (פרוטוקול מיום 16.04.2022 עמ' 28-32).

בעודתו במשטרה (ת/5) ציין העד כי ראה את הנאשمت מגיעה בנסעה והוא ציפה שתעצור, אבל היא לא עצרה והמשיכה ישר לתוך הצומת.

בבית המשפט חזר העד על דברים שאמר במשטרה.

ע.ת/4: השוטר דניאל הדראי - סייר שהגיע לזירת התאונה לאחר התרחשותה, הוגש מטעמו דו"ח פעולה (ת/7). לא הוסיף דבר לגבי אופן התרחשות התאונה שכן הגיע לאחר שאירעה.

ע.ת/5: מר עמר אבו דוקוש - נהג הרכב המעורב 2.

הוגש סקיצה מטעמו נ/2.

גרסת העד באשר לאופן התרחשות התאונה, כפי שמסר בבית משפט: "**אני הגעת מכיוון בית קמה בצומת שובל באתי ל採取 שמאליה לרוחט, לא זכר מי בדיק היה באותו, פרחין או אשטו הם רצוי לפנות שמאליה לכיוון לשמור הנגב, היה רכב יונדי שהגיע מכיוון לשמור הנגב לכיוון בית קמה. פרחין יצא מרוחט לכיוון שמאל לשמור הנגב, היה פנתה שמאליה, מה שראיתי זה שרכב היונדי פגע ברכב של פרחין בכנף האחורי, וזה רכב היונדי כתוצאה מהפגיעה נגרר ופגע בי כשאני עמדתי בצומת. אני זכר שהרכב של פרחין כתוצאה מהפגיעה בכנף האחורי הוא הסתווב ונעמד בנתיב השני שנוסעים מכיוון בית קמה לשמור הנגב. שם מכיוון בית קמה הגיעו משאית שפוגעה ברכב של פרחין בכנף הקדמי של האוטו, נהג המשאית ניסה כמה שיטור להפחית את הנזק והוא ברוח מהרכב של פרחין כדי**

לא לגרום נזק רב ופגע בכונף הקדמי של הרכב של פרחין. אחרי זה הרכב של פרחין כתועצה מהפגיעה השנייה הוא נגרר למדרכה ליד תחנת האוטובוס, וכך נגמרה התאונה" (פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 22 שורות 16-25).

העד מסר שיש לו היכרות מוקדמת עם בעלہ של הנואשת.

העד מסר בעדותו במשטרת שהוא התקופף על מנת לכבות את החימום ברכב ואז שמע "בום" - בעניין זה נשאל - האם ראה את התאונה או שמע אותה? לkr השיב העד: "**אני שמעתי את התאונה. כשהרמתי את הראש אז רأיתי את האוטו של פרחין נפגע בכונף האחורי. אני כן רأיתי את התאונה, מה שהייתה זה שרכב היונדי פגע ברכב של פרחין בכונף האחורי וכותוצה מזה הוא נגרר אליו. אני רأיתי את הפגיעה חזוי".**

(פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 23 שורות 9-13).

בהמשך עדותו ציין העד כי כאשר התקופף לכבות את החימום ברכב אז שמע את הצפירה של רכב היונדי ואז הרים את ראשו ובאותה השניה הייתה ההתנגשות.

לשאלת בית המשפט - האם לפני ההתנגשות ראה משהו? השיב העד שראה את הרכב של הנואשת עומד לפנות לכיוון שמאלה למשמר הנגב.

בחקירה הנגידית נשאל העד: שאתה עומד בצומת ובכווןתך לפונות שמאלה לרהט ויש רכב אחר ממולך שאמור להיות בנטייה של פניה שמאלה לשובל- הרכבים עומדים אחד מול השני? לkr השיב: "**זה לא בדיק אחד מול השני. יש שם אי תנועה שמספריד בין נתיב בין נתיב**" פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 24 שורות 20-25).

ת/6: מר ערן ברכה - בוחן התאונה מטעם משטרת ישראל.

הוגש מטעמו המסמכים הבאים: הודעת נהג תחת אזהרה (ת/8); דוח בוחן (ת/9); דוח נזק (ת/10); סקיצה (ת/11); מזכיר מיום 24.04.14 (ת/12); מזכיר מיום 22.07.14 (ת/13);لوح צלומים (22 צילומי צבע) (ת/14) ודיסק ידאו תאונה (2 עותקים+עותק שלلوح צלומים (ת/15). כל המסמכים לעיל ובכלל זה מסקנות הבוחן הוגש כעדותו הראשית בתיק.

מסקנת הבוחן כפי שבאה לידי ביטוי בדוח הבוחן המנו מק, כי הגורם לתאונה הוא אי ציות לתמרור 301 מצד נהגת הסיטרואן (הנאשת בתיק זה).

העד אישר כי לא סימן נתיבים בסקיצה והחצים שסימן נועדו לציין כיווני נסיעה.

העד אישר שמקום רכב ב' לאחר התאונה היה בכניסה לנטייב של רכב ד'. לשאלת מה זה בכניסה לנטייב?
השיב העד - הנטייב של רכב ד' הוא אחריו.

לשאלת - בחקירה הנוהג של רכב ב', ששאל הוא תאר כי רכבו המשיך ישר, אז נפגש ברכב ממולו - רכב ד'
זה בוגוד למה שאתה אומר? השיב העד: "**אני אומר אין מתנהג רכב לאחר תאונה וזו מסקנתני. אני**
חקרתי את התאונה ואני אומרلن אין התרחשה התאונה" (פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 31 שורות
(3-6).

6. סקירת פרשת ההגנה:

הנאשמה: הוגשה סקיצה שציירה הנואשת (נ/3).

בעדותה בבית המשפט תיארה הנואשת את התרחשויות התאונה כך: "**בבום התאונה בערב אני היית**
בצומת וחיכיתי בערן 6-5 דקoot זה צומת שובל בין רחט לשובל, אחר כן הסתכלתי ימינה שמאלה
ולא ראייתי שום רכב נסעתי, חציתי את הצומת ופתחום שמעתי ביום אחר כן אני לא יודעת מה קרה"
(פרוטוקול מיום 16.12.13 עמוד 34 שורות 13-16).

עוד הוסיףה הנואשת, כי בחקירה המשטרתית לא הוזקרה ולא נאמרו לה זכויות כולל הזכות להיעזר בעוזך.

הנאשמת טענה כי היא נסעה בכל יום בצומת זה וכי היא מודעת לtimer האט ותן זכות קידימה המוצב בכיוון
נסעיתה.

כאשר נשאלת מדוע עמדה 6-5 דקoot בצומת, השיבה כי זה זמן בו אנשים חוזרים מהעבודה והיו רכבים
משמאלי ימין. לטענתה, רק כאשר לא היו רכבים, היא נסעה.

לשאלת - איך היא מסבירה כי לא ראתה את הרכב המעורב (1) מגיע? השיבה הנואשת: "**אני נכנסתי**
לצומת שלא היה רכב ולא ראייתי שום רכב ונסעתי" (פרוטוקול מיום 13.12.16 עמוד 37 שורות
16-25). בהמשך עדותה המשיכה הנואשת והדגישה כי הצומת היה פניו והוא הסתכלה לאפעם אחת ימינה
ושמאלה.

בעדותה במשטרת (ת/8) מסרה הנואשת הגרסה שמסרה בעדותה בבית המשפט, גרסה לפיה החלה לחצות
את הצומת רק לאחר שהסתכלה שמאלה ימינה ולא ראתה כל רכב.

עוד ציינה הנואשת במשטרה כי לא ראתה כלל את הרכב הפוגע והוא אינה יודעת מהוין הגיע.

לגביה מצב הכביש ציינה הנואשת כי הכביש היה רטוב מהגשם.

ביקורת במקום -

לביקשת ההגנה, יצא בית המשפט לביקור בזירת התאונה וכן במקום בו הייתה מוצבת מצלמת האבטחה שטיידה את התאונה (דיסק ת/15 - מצלמה 4).

במהלך הביקור הוכנה סקיצה (ב-1) בnockות הצדדים שם תועדו הנtíבים, סימוני הכביש והתרמור שבחירות התאונה. בית המשפט למד במהלך הביקור את מבנה הצומת, את כיווני הגעת הרכב השונים אליה במהלך התאונה, והתרשם מזיהות תיעוד מצלמת האבטחה את זירת התאונה.

מיוקם מצלמת האבטחה הוא מול הצומת בו התרחשה התאונה, וניתן היה לראות כי צילום זה משקף באופן ברור את שהתרחש בתאונה.

7. דין ומסקנות:

בית המשפט שמע לביקשת ההגנה את כל עדי התביעה וכן את עדי ההגנה, גם שכל אירוע התאונה מתועד ומצלום במלצת ידאו.

בית המשפט נזקק על פי רוב לעדויות ראייה כאשר צדדים חלוקים באשר בדרך התרחשות תאונה. בית המשפט זקוק בד"כ למומחים לחקר תאונות דרכים כדי להבין מה קרה בזירת תאונה בהתאם לנימוח הממצאים והעדויות שמובאות בפנוי, שכן נדריך מצב בו תאונה מצלמת בזמן אמת.

אולם, כאשר אירוע תאוני תועד באופן ברור, ערך של הריאות הנוספות מתגמד שכן בית המשפט יכול לצפות במהלך התאונה כפי שתועד בזידאו.

בחינת סרט התיעוד ת/15 (במיוחד מצלמה 4) איננו מאשר כל ספק באשר למנגנון התרחשות התאונה:

ניתן לראות בבירור כיצד רכבת של הנואשת מגיע לצומת ועומד ללא תנועה כאשר אורות החזית של רכבת דולקים. מביקור בית המשפט במקום ו楣דות הנואשת ניתן לדעת כי בכיוון נסיעתה במקום זה בו עמדה מוצב תמרור 301 המחייב אותה לחתך זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה.

הנאשת המתינה לאפשרות להיכנס לצומת ולא התפרצה אליה בנסיעה רציפה.

בשלב כלשהו, כאשר רכב מעורב (1) מסווג יונדי היה קרוב לצומת משמאל לכיוון נסיעת הנואשת, החיליטה

הנאשמה (שככל הנראה לא הבחינה ברכב זה) להיכנס לצומת אגב קייפוח זכות הקדימה של רכב זה. ניתן לראות בצלום כיצד הפגיעה ברכב הנאשמת היא כמעט מידית לכניסתה לצומת ולחלווטין אין מדובר בסיטואציה בה סימנה הנאשمة לחצות הצומת ורק אז נפגעה.

הנאשמה עמדה, נכנסה בפתאומיות לצומת, וחסמה את נתיב נסיעת היונדי שלא יכול היה למנוע בכלל דרך את התרחשות התאונה.

לאחר מפגש ראשוןיו זה של היונדי עם רכב הנאשמת, הוטה רכבו לכיוון רכב הסובארו (מעורב 2) שעמד בצומת בכיוון הנגדי ולא היה כלל בתנועה במהלך התאונה. מיד לאחר מכן, ולאחר שרכב הנאשמת סיים את סיבובו אגב חסימת נתיב התנועה הנגדי, הגיע המשאית (רכב מעורב 3) ובנישון הירואי להימנע מפגיעה ותאונה קטלנית, הצליח נגגה להסית המשאית שמאלה ולהימנע מפגיעה קשה וקטלנית ברכב הנאשמת. תחת זאת, פגיעה המשאית הייתה קלה בנסיבות ומונעת פציעות גוף קשות בתאונה זו.

כל העדויות שנשמעו בבית המשפט מטעם התביעה תומכות אחת לאחת במה שניית לראות בסרט הוידאו 15/ת.

תיאورو של נהג היונדי מתאים לחלווטין לנצפה בת/15.

תיאورو של נהג המשאית (מעורב 3) תואם באופן מוחלט את שנצפה בת/15.

נהג הסובארו לא הבחן בתחילת האירוע, אך המשך התיאור שלו מהנקודה בה ראה את התאונה מתאים אף הוא לת/15.

מסקנת הבודן לפיה הנאשמת לא נתנה זכות קדימה לרכב היונדי עולה אף היא באופן חד ממשעי מות/15 ולא נסתרה בכל חווות דעת נגדית מטעם ההגנה.

בית המשפט התרשם בבדיקה במקום מבנה הצומת ומיקולת שדה הראייה של הנאשמת לכיוון ממנו הגיע רכב היונדי.

גם שביקור בית המשפט היה באור יום, כפי שצוין בוחן התאונה בת/9, עמוד 2, סעיף 4- **שדה הראייה** **שהיה לנאשמת בזמן אמת היה פתוח לצד שמאל למרחק של מעל 200 מטר בלבד בלי הגבלה**. משמע היה לנאשמת שדה ראייה רחב ועמוק כך להבחן ברכב המעורב 1 - עובדה זו באה בסתריה לגורסת הנאשמת לפיה, הצומת היה פניו לפני נסיעתה.

גם אם אין לטובת הנאשמת כי הרכב המעורב נסע תיאורטית במהירות של 180 קמ"ש (וברור לחלווטין שלא כך הדבר) הרי שבמהירות כזו הוא עבר 50 מטר בכל שנייה. גם אם כך היה נסע הרכב המעורב (1) עדין בשדה ראייה של 200 מטר היו לנאשמת לפחות 4 שניות לראות את הרכב המתקרב במהירות ולהימנע מכניסה לצומת. ברור כי אם הרכב המעורב נסע ב מהירות של 90 או 80 קמ"ש, הרי שלנאשמת היה זמן כפול (מעל 8 שניות) להבחן בשדה ראייה של 200 מטר ברכב המתקרב, ובכל זאת היא לא הבחינה בו לפי עדותה.

אני מקבל באופן מלא את גרסת הנאשם לפיה לא ראתה את הרכב היונדי טרם כניסה לצומת. ברור לחלוין כי לו הייתה רואה הנאשمت רכב זה (שבודאות נסע משמאלה במרקח קצר ממנה) לא הייתה כניסה לצומת.

החלטת הנאשمت להיכנס לצומת בנגד זכות הקדימה שהייתה חייבת לרכב היונדי שהוא משמאלה, מקום בו נהגת סבירה מן היישוב הייתה חייבת לראות רכב זה וחיבת לתה לו זכות קדימה, היא היא רשותה הנאשמת בפרשה זו.

איש אינו טוען כי הנאשمت רצתה בהתרחשות התאונה או הבחינה ברכב המתקרב ו"לקחה סיון". המדינה הרואה כי הנאשمت ברשנותה לא הבחינה כלל ברכב היונדי הקרוב משמאלה, שעה שננהגת סבירה בנעילה יכולה וצריכה הייתה להבחין ברכב זה, אף מתן זכות קדימה לאותו הרכב.

ניתן לראות בצילום הוידאו בבירור עד כמה כניסה רכב הנאשמת לצומת בזמן בתאונה עם היונדי (זמן האימפקט בין הרכבים) קרובים (על גבול מידים).

עובדה זו מלמדת כי לנוג היונדי לא הייתה כל יכולת למנוע התאונה ועדותם לפיה כניסה הנאשמת לצומת הייתה כאשר היה במרקח של כ-20 מטר ממנו, עדות נcona היא.

אני דוחה את גרסת ההגנה לפיה נהג היונדי לא נסע בנטייבו או שפגע בנאשمت לאחר שזו השלים את רוב חציית הצומת.

ניתן לראות בת/15 בבירור את מידיות התאונה עם כניסה הפתאומית של הנאשمت לצומת לאחר שעמדה עם רכבה. נקודת המפגש בין היונדי לסיטרואן בו נהגה הנאשמת היא במרכז הצומת ומיד כאשר נכנסה הנאשמת לצומת.

אני דוחה את טענות ההגנה לפיה היא זוכה בחקירותה ולא ניתנה לה זכות ההיעועצות. מעבר לטעוד ברור של אזהרת הנאשمت בתחילת חקירתה והחלטתה המתועדת שלא להתייעץ עם עו"ד, הרי שגם לו לא הייתה בפני בית המשפט עדות הנאשמת, הרי שצילום הוידאו של התאונה, עדויות הנהגים המעורבים, דוח הבוחן המשטרתי (מולו לא הציגה ההגנה כל חוות דעת נגדית) וביקור בית המשפט במקום, כל אלה נתונים תמונה מצב ראייתי חד משמעית באשר לאיורו תאונה זו והסיבות להתרחשותה.

אני קובע חד משמעית וללא כל ספק כי תאונה זו התרחשה כמפורט בכתב האישום וכתווצה מאיצות של הנאשמת לתמרור 301 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתה.

הנאשمت היא הגורמת הבלעדית לתאונה זו וכתווצה מרשלנותה נגרמו לה ולמעורבים נזקי הגוף והרכוש המתוארים בכתב האישום.

אני מרשים את הנאשמת בכל העבירות שייחסו לה בכתב האישום.

11.9.2017